

Quo Vadis Młoda Polonio?

Problemem edukacji w języku ojczystym Polaków zza wschodniej granicy była poświęcona konferencja „Quo Vadis Młoda Polonio?”. Konferencja odbyła się w dniach 17-18 listopada br. w Domu Polonii w Pułtusk.

Tematem przewodnim konferencji był problem oświaty i edukacji Polaków w byłych republikach ZSRR. Debatowano głównie na temat szkolnictwa wyższego. Jeden z organizatorów konferencji, Dr Robert Wyszynski z Instytutu Socjologii UW zaznaczył, że pierwsi studenci ze Wschodu przyjechali do Polski już w 1988 r. Studia w Polsce określił mianem swoistej „protezy”, tj. zamiennikiem tego, do czego młodzi ludzie z rodzin polskich nie mają dostępu u siebie w kraju, a mianowicie – edukacji na poziomie wyższym w języku ojczystym. Prosił więc o zgłaszanie potrzeb i postulatów, które by mogły pomóc tę tzw. „protezę” polepszyć.

Dyrektor Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej dr Bogusław Szymański opowiedział o dotychczasowych doświadczeniach, a także planach instytucji.

Ogółem wygłoszono 13 referatów. Dominowali prelegenci z Ukrainy. Litwę reprezentował założyciel Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy i Uniwersytetu Polskiego w Wilnie prof. dr hab. Romuald Brazis. Opowiedział zebranym historię i okoliczności powołania Uniwersytetu Polskiego w Wilnie. Nawiązał do czasów radzieckich, gdy studiował w Instytucie Pedagogicznym w Wilnie (obecnie Litewski Uniwersytet Edukologiczny) i na uczelni funkcjonowały grupy z polskim językiem wykładowym. Celem nadrzędnym, jaki profesor postawił sobie na początku lat 90-tych ub.wieku. wieku – było przywrócenie na Litwie szkolnictwa wyższego w języku polskim. I mimo że nie udało się zalegalizować Uniwersytetu Polskiego w Wilnie, to w chwili obecnej, dzięki jego staraniom, funkcjonuje Wileńska Filia Uniwersytetu w Białymstoku.

Przy okazji omawiania programów stypendialnych, kanclerz Wyższej Szkoły Agrobiznesu w Łomży Maciej Macieboch zaprezentował zebranym projekt pomocy dla młodzieży z Wileńszczyzny. Wyższa Szkoła Agrobiznesu w Łomży od kilku lat prowadzi nabór oraz stwarza dogodne warunki do studiowania dla absolwentów szkół polskich na Litwie. Uczelnia zapewnia bezpłatne studia, akademik za symboliczne 50 zł, stypendia w wys. 500 zł miesięcznie oraz obiady. Rocznie, na stypendia studentów z Wileńszczyzny, wydaje się średnio 3 250 000 zł.

Problem upolitycznienia i uzależnienia od dotacji prasy polskojęzycznej na Litwie

zasygnalizowała pochodząca z Ejszyszek doktorantka Uniwersytetu Łódzkiego Barbara Jundo-Kaliszewska. Wygłosiła ona referat pt. „Prasa polskojęzyczna na Litwie w latach 90-tych XX w.”, akcentując fakt, że wszystkie gazety, ukazujące się współcześnie w języku polskim na Litwie, wywodzą się z końca lat 80-tych i pocz. 90-tych ubiegłego wieku.

Wśród gości z Litwy był także Rajmund Klonowski z „Kuriera Wileńskiego” oraz delegacja z rejonu sołecznickiego na czele z dyrektorami szkół polskich: Teresą Sawiel (dyrektor Butrymańskiej Szkoły Średniej im. Anny Krepsztul) oraz Kazimierzem Karpiczem (dyrektorem Szkoły Średniej im. Michała Balińskiego w Jaszunach).

Organizatorami konferencji, byli: Studencka Międzyuczelniana Organizacja Kresowiaków oraz Instytut Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Konferencja odbyła się pod patronatem Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”.

Wszelkie informacje opublikowane na DELFI zabrania się publikować na innych portalach internetowych, w mediach papierowych lub w inny sposób rozpowszechniać bez zgody DELFI. Jeśli zgoda DELFI zostanie uzyskana, trzeba obowiązkowo podać DELFI jako źródło.